

Sprawa C-515/19**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym****Data wpływu:**

8 lipca 2019 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Conseil d'État (Francja)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

28 czerwca 2019 r.

Strona skarżąca:

Eutelsat SA

Strony przeciwne:

Autorité de régulation des communications électroniques et des postes

Inmarsat Ventures Ltd

[...]

[...], spółka Eutelsat wnosi do Conseil d'État (rady państwa), [...]:

1) o stwierdzenie nieważności, z powodu przekroczenia uprawnień, decyzji Autorité de régulation des communications électroniques et des postes (urzędu regulacji komunikacji elektronicznej i poczty) nr 2018-0001 z dnia 22 lutego 2018 r. udzielającej spółce Inmarsat Ventures Limited zezwolenia na eksploatację uzupełniających elementów naziemnych systemu satelitarnej komunikacji ruchomej;

[...]

Spółka ta podnosi, co następuje:

- [...][Or. 2][...]

- Urząd ten dopuścił się naruszenia prawa oraz oczywistego błędu w ocenie, udzielając spółce Inmarsat Ventures Limited zezwolenia na eksploatację uzupełniających elementów naziemnych, które to zezwolenie narusza mające zastosowanie przepisy europejskie z tego względu, że planowana przez spółkę Inmarsat Ventures Limited sieć nie stanowi systemu satelitarnej komunikacji ruchomej, że stacje naziemne tej sieci nie są zaprojektowane jako „uzupełniające” względem elementów satelitarnych systemu, że sieć ta nie służy celom, jakie europejski prawodawca przypisał systemom dostarczającym satelitarne usługi komunikacji ruchomej oraz że okoliczność, iż spółka Inmarsat nie świadczyła satelitarnych usług komunikacji ruchomej przed datą określoną w art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) decyzji nr 626/2008/WE, to jest przed dniem 1 grudnia 2016 r., stanowi przeszkodę dla wydania tego zezwolenia;

- [...]

[...] Autorité de régulation des communications électroniques et des postes (urząd regulacji komunikacji elektronicznej i poczty) wnosi o oddalenie skargi. [...].

[...] spółka Inmarsat Ventures Limited wnosi o oddalenie skargi [...].

W drodze interwencji zarejestrowanej w dniu 5 czerwca 2019 r. spółki Viasat Inc i Viasat UK Ltd wnoszą do Conseil d’Etat o uwzględnienie skargi wniesionej przez Eutelsat [...]. Spółki te popierają zarzuty podnoszone przez skarżącą, a poza tym twierdzi, że zaskarżone zezwolenie nie jest wystarczająco uzasadnione, gdyż urząd nie zajął stanowiska co do tego, czy stacje naziemne sieci planowane przez spółkę Inmarsat Ventures Limited mogą komunikować się z ruchomą stacją naziemną w rozumieniu decyzji nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r. i w konsekwencji, czy stanowią uzupełniające elementy naziemne, oraz że zezwolenie to narusza prawo, ponieważ upoważnia jego beneficjenta do eksploatacji uzupełniających elementów naziemnych z naruszeniem art. 8 [ust. 3] lit. c) ww. decyzji nr 626/2008/WE.

[...];

Mając na względzie:

- Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- decyzję Komisji Europejskiej nr 2007/98/WE z dnia 14 lutego 2007 r.;
- decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r.;
- decyzję Komisji Europejskiej nr 2009/449/WE z dnia 13 maja 2009 r.; **[Or. 3]**
- wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w sprawie C-100/19, złożony do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej przez cour d’appel de Bruxelles (sąd apelacyjny w Brukseli) w dniu 8 lutego 2019 r.;

- [...];

W przedmiocie sporu:

1. Decyzja Komisji 2007/98/WE z dnia 14 lutego 2007 r. w sprawie zharmonizowanego wykorzystania widma radiowego w pasmach częstotliwości 2 GHz celem wdrożenia systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej stanowi, że państwa członkowskie, od dnia 1 lipca 2007 r., udostępniają te pasma częstotliwości (określane jako pasma MSS - „mobile satellite services”) systemom dostarczającym satelitarne usługi komunikacji ruchomej we Wspólnocie. Decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej wprowadzono wspólnotową procedurę selekcji operatorów systemów satelitarnej komunikacji ruchomej wnioskujących o możliwość wykorzystania tego pasma częstotliwości, zgodnie z decyzją 2007/98/WE z dnia 14 lutego 2007 r., i określono przesłanki skoordynowanego udzielania zezwoleń operatorom wybranym w tym trybie przez państwa członkowskie. Ta sama decyzja przyznała państwom członkowskim możliwość, po spełnieniu określonych przesłanek, udzielania operatorom, którzy zostali wybrani do korzystania z częstotliwości pasma MSS, zezwoleń na eksploatację „uzupełniających [względem systemów satelitarnej komunikacji ruchomej] elementów naziemnych”, służących poprawie dostępu do usługi na obszarach, gdzie nie może zostać zapewniona łączność o wymaganej jakości z jedną lub więcej stacjami kosmicznymi. W drodze decyzji nr 2009/449/WE z dnia 13 maja 2009 r., Komisja Wspólnot Europejskich dokonała wyboru spółek Inmarsat Ventures Limited i Solaris Mobile Limited jako operatorów ogółośuropejskich systemów, upoważnionych do dostarczania satelitarnych usług komunikacji ruchomej.
2. Decyzją nr 2014-1257 z dnia 21 października 2014 r. Autorité de régulation des postes et des communications électroniques (urząd regulacji komunikacji elektronicznej i poczty) wydał spółce Inmarsat Ventures Limited zezwolenie na wykorzystanie częstotliwości pasma MSS na obszarze Francji metropolitalnej. Decyzją nr 2018-0001 z dnia 22 lutego 2018 r. urząd ten udzielił spółce Inmarsat Ventures Limited zezwolenia na eksploatację uzupełniających elementów naziemnych systemu satelitarnej komunikacji ruchomej. Spółka Eutelsat wnosi o stwierdzenie nieważności tej decyzji z powodu przekroczenia uprawnień. **[Or. 4]**

W przedmiocie interwencji:

3. Spółki Viasat Inc i Viasat UK Ltd wykazały dostateczny interes prawny w żądaniu stwierdzenia nieważności decyzji Autorité de régulation des postes et des communications électroniques z dnia 22 lutego 2018 r. W związku z tym ich interwencja jest dopuszczalna.

W przedmiocie zarzutu niedopuszczalności podniesionego przez spółkę Inmarsat:

4. Z akt sprawy wynika, że spółka Eutelsat specjalizuje się w szczególności w świadczeniu usług łączności podczas lotów, podobnych do usług, które spółka Inmarsat Ventures Limited zamierza świadczyć na podstawie posiadanych przez nią zezwoleń, między innymi zezwolenia, które stanowi przedmiot niniejszego sporu. Spółka ta posiada zatem interes prawny umożliwiający jej kwestionowanie zaskarżonej decyzji.

W przedmiocie zarzutu dotyczącego uchybienia terminowi przewidzianemu w art. D, 406-14 code des postes et des communications électroniques (kodeksu poczty i komunikacji elektronicznej):

5. [...]
6. [...] [oddalenie zarzutu]

W przedmiocie zarzutu dotyczącego braku weryfikacji przez Autorité de régulation des communications électroniques et des postes (urząd regulacji komunikacji elektronicznej i poczty) spełnienia przesłanek zawartych w art. 8 decyzji nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r.:

7. [...] **[Or. 5]**
8. [...] [oddalenie zarzutu]

W przedmiocie zarzutu dotyczącego naruszenia art. L. 32-1 code des postes et des communications électroniques:

9. [...]
10. [...] [oddalenie zarzutu]

W przedmiocie zarzutów dotyczących naruszenia prawa Unii Europejskiej:

11. Artykuł 2 ust. 2 decyzji nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r. definiuje systemy satelitarnej komunikacji ruchomej jako: „a) (...) sieci komunikacji elektronicznej i związane z nimi urządzenia zdolne do świadczenia usług radiokomunikacyjnych między ruchomą stacją naziemną i jedną lub kilkoma stacjami kosmicznymi, lub między ruchomymi stacjami naziemnymi za pośrednictwem jednej lub kilku stacji kosmicznych, lub też między ruchomą stacją naziemną i jednym lub kilkoma uzupełniającymi elementami naziemnymi o stałej lokalizacji; w skład takich systemów powinna wchodzić co najmniej jedna stacja kosmiczna”, a uzupełniające elementy naziemne jako: „b) (...) umieszczone na powierzchni ziemi stacje o stałej lokalizacji służące poprawie dostępu do MSS na obszarach geograficznych w zasięgu wpływu satelity (satelitów) systemu, gdzie nie może zostać zapewniona łączność o wymaganej jakości z jedną lub więcej stacjami kosmicznymi”. Nadto, art. 8 ust. 3 lit. b) tej decyzji stanowi, że: „uzupełniające elementy naziemne stanowią integralną część systemu satelitarnej komunikacji ruchomej i są kontrolowane przez mechanizm zarządzania

satelitarnymi zasobami i siecią; wykorzystują one ten sam kierunek nadawania i te same części pasm [Or. 6] częstotliwości, jak związane z nimi elementy satelitarne, i nie zwiększają zapotrzebowania na widmo związanego z nimi systemu satelitarnej komunikacji ruchomej”.

12. Artykuł 4 stanowi: „1. Obowiązują następujące wymagania w zakresie dopuszczalności: (...) c) wniosek obejmuje następujące zobowiązania wnioskodawcy: (...) ii) MSS będą świadczone we wszystkich państwach członkowskich dla co najmniej 50 % mieszkańców i na co najmniej 60 % łącznej powierzchni poszczególnych państw członkowskich w terminie wskazanym przez wnioskodawcę, w każdym przypadku nie później niż siedem lat od daty publikacji decyzji Komisji przyjętej zgodnie z art. 5 ust. 2 lub art. 6 ust. 3”. Artykuł 7 stanowi, że: „1. Państwa członkowskie zapewniają, że wybrani wnioskodawcy, zgodnie z ramami czasowymi i z obszarem usług, do których wybrani wnioskodawcy się zobowiązali, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. c) oraz z prawem krajowym i wspólnotowym, mają prawo do używania konkretnej częstotliwości radiowej wskazanej w decyzji Komisji, podjętej w trybie art. 5 ust. 2 lub art. 6 ust. 3, oraz prawo do eksploatacji systemu satelitarnej komunikacji ruchomej. Informują one odpowiednio wybranych wnioskodawców o tych prawach. (...) 2. Prawa objęte ust. 1 niniejszego artykułu podlegają następującym wspólnym warunkom: (...) b) wybrani wnioskodawcy realizują etapy od szóstego do dziewiątego określone w załączniku w ciągu 24 miesięcy od przyjęcia decyzji o selekcji wnioskodawców zgodnie z art. 5 ust. 2 lub art. 6 ust. 3; c) wybrani wnioskodawcy przestrzegają wszelkich zobowiązań podjętych we wnioskach lub podczas porównawczej procedury selekcji bez względu na to, czy łączne zapotrzebowanie na widmo radiowe przekracza dostępną ilość”. Wreszcie, art. 8 stanowi: „1. Państwa członkowskie zapewniają, zgodnie z prawem wspólnotowym i krajowym, że ich właściwe władze przyznają wnioskodawcom, wybranym zgodnie z tytułem II i mającym zezwolenie na używanie widma na mocy art. 7, zezwolenia niezbędne do dostarczania uzupełniających elementów naziemnych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej na ich terytoriach”. Decyzja Komisji w sprawie selekcji operatorów ogólnoeuropejskich systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 12 czerwca 2009 r., a zatem datą, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (ii), jest dzień 13 czerwca 2016 r. Jednakże data ta została przesunięta na dzień 1 grudnia 2016 r.
13. Z akt sprawy wynika, że spółka Inmarsat Ventures Limited zamierza wykorzystywać częstotliwości pasma MSS na potrzeby wdrożenia systemu o nazwie European Aviation Network (EAN), przeznaczonego do świadczenia usług łączności w przestrzeni powietrznej. System ten umożliwi zapewnienie usług komunikacji ruchomej w samolotach poprzez wykorzystanie przekazu satelitarnego, odbieranego przez terminal usytuowany w górnej części kadłuba samolotu, oraz przekazu za pośrednictwem uzupełniających elementów naziemnych rozmieszczonych na terytorium Unii Europejskiej, odbieranego przez terminal usytuowany w dolnej części kadłuba samolotu, przy czym całość tego

przekazu odbywa się za pośrednictwem pasma częstotliwości MSS. System ten opiera się na elemencie satelitarnym uruchomionym w dniu 29 sierpnia 2017 r.

14. [...] **[Or. 7]** [...] [zarzut dotyczący dążenia do ograniczenia nierówności terytorialne w zakresie dostępu do Internetu dzięki satelitom zostaje oddalony]
15. W drugiej kolejności, skarżąca spółka podnosi, że zezwolenie na eksploatację uzupełniających elementów naziemnych wydane spółce Inmarsat Ventures Limited przez Autorité de régulation des communications électroniques et des postes (urząd regulacji komunikacji elektronicznej i poczty) narusza przepisy decyzji nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r., ponieważ planowana przez spółkę Inmarsat Ventures Limited sieć nie jest systemem satelitarnej komunikacji ruchomej, jako że uzupełniające elementy naziemne nie stanowią jego integralnej części. Udzielenie odpowiedzi na ten zarzut zależy od ustalenia, po pierwsze, jakie kryteria prawne umożliwiają identyfikację ruchomej stacji naziemnej w rozumieniu decyzji nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r., a po drugie, czy decyzja ta wymaga, jak twierdzi skarżąca spółka, aby ruchoma stacja naziemna komunikująca się z uzupełniającym elementem naziemnym, mogła również, bez odrębnego wyposażenia, komunikować się z satelitą, a w przypadku odpowiedzi twierdzącej – w jaki sposób należy oceniać jednolitość wyposażenia.
16. W trzeciej kolejności, skarżąca spółka podnosi, że sporne zezwolenie narusza przepisy decyzji nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r., ponieważ uzupełniające elementy naziemne objęte zezwoleniem zawartym w zaskarżonej decyzji nie mają charakteru uzupełniającego względem elementów satelitarnych tej sieci. Udzielenie odpowiedzi na ten zarzut wymaga ustalenia, po pierwsze, czy przepisy art. 2 ust. 2 powyższej decyzji należy interpretować w ten sposób, że system satelitarnej komunikacji ruchomej powinien co do zasady być oparty na elementach satelitarnych, czy też przepisy te pozwalają uznać, że znaczenie, odpowiednio, elementów satelitarnych i naziemnych jest obojętne, także w przypadku gdy element satelitarny jest użyteczny wyłącznie wówczas, gdy nie można zapewnić łączności z elementami naziemnymi, a po drugie, czy uzupełniające elementy naziemne mogą być zainstalowane w taki sposób, aby pokrywały całość terytorium Unii Europejskiej, z tego względu, że stacje kosmiczne w żadnym miejscu nie pozwalają na zapewnienie łączności o wymaganej jakości w rozumieniu ust. 2 lit. b) tego artykułu.
17. W czwartej kolejności, skarżąca spółka podnosi, że zezwolenie na eksploatację uzupełniających elementów naziemnych wydane spółce Inmarsat Ventures Limited przez Autorité de régulation des communications électroniques et des postes (urząd regulacji komunikacji elektronicznej i poczty) narusza decyzję nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r., ponieważ okoliczność, iż spółka Inmarsat Ventures Limited nie świadczyła satelitarnych usług komunikacji ruchomej w dacie określonej w art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (ii) tej decyzji, to jest w dniu 1 grudnia 2016 r., stanowiła przeszkodę dla wydania takiego zezwolenia. Udzielenie odpowiedzi na ten zarzut wymaga ustalenia, czy w sytuacji gdy zostanie stwierdzone, że operator wybrany zgodnie z tytułem II tej decyzji nie

wypełniał, w dacie granicznej określonej w art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (ii), zobowiązań zdefiniowanych w art. 7 ust. 2, odnoszących się do zasięgu na danym obszarze zapewnianego za pośrednictwem systemu satelitarnej komunikacji ruchomej, właściwe organy państw członkowskich obowiązane są odmówić udzielenia zezwoleń na eksploatację uzupełniających elementów naziemnych lub - w razie odpowiedzi przeczącej - czy organy te mogą odmówić udzielenia tych zezwoleń.

18. [...] **[Or. 8]** [...] [oddalenie zarzutu podniesionego przez spółki występujące w charakterze interwenientów]
19. Pytania sformułowane w pkt 15, 16 i 17 mają decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sporu, w przedmiocie którego orzeka Conseil d'État [...] [skierowanie sprawy do Trybunału na podstawie art. 267 TFUE]

POSTANAWIA:

[...] Postępowanie w przedmiocie skargi wniesionej przez spółkę Eutelsat zostaje zawieszono do czasu wydania przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzeczenia odnośnie do następujących pytań:

- 1) Jakie kryteria prawne umożliwiają identyfikację ruchomej stacji naziemnej w rozumieniu decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r.? Czy decyzję tę należy rozumieć w ten sposób, że wymaga ona, aby ruchoma stacja naziemna komunikująca się z uzupełniającym elementem naziemnym, mogła również, bez odrębnego wyposażenia, komunikować się z satelitą? W przypadku odpowiedzi twierdzącej – w jaki sposób należy oceniać jednolitość wyposażenia?
- 2) Czy przepisy art. 2 ust. 2 tej decyzji należy interpretować w ten sposób, że system satelitarnej komunikacji ruchomej powinien co do zasady być oparty na elementach satelitarnych, czy też przepisy te pozwalają uznać, że znaczenie, odpowiednio, elementów satelitarnych i naziemnych jest obojętne, także w przypadku gdy element satelitarny jest użyteczny wyłącznie wówczas, gdy nie można zapewnić łączności z elementami naziemnymi? Czy uzupełniające elementy naziemne mogą być zainstalowane w taki sposób, aby pokrywały całość terytorium Unii Europejskiej, z tego względu, że stacje kosmiczne w żadnym miejscu nie pozwalają na zapewnienie łączności o wymaganej jakości w rozumieniu ust. 2 lit. b) tego artykułu?
- 3) Czy w sytuacji, gdy zostanie stwierdzone, że operator wybrany zgodnie z tytułem II tej decyzji nie wypełniał, w dacie granicznej określonej w art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (ii), zobowiązań zdefiniowanych w art. 7 ust. 2, odnoszących się do zasięgu na danym obszarze, właściwe organy państw członkowskich obowiązane są odmówić udzielenia zezwoleń na eksploatację uzupełniających elementów naziemnych? W razie odpowiedzi przeczącej - czy organy te mogą odmówić udzielenia tych zezwoleń?

[...][Or. 9][...]

[podpisy]

DOKUMENT ROBOCZY